

Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	7CoPr/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1116204569
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Nina Dubovská
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2025:1116204569.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobcu: Y. G., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. N. XX, G., právne zast. SVITOK a spol., s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 36 863 980, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o zaplatenie 4.450,89 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 09.09.2024, č. k. B1-10Cpr/2/2016-354, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I., vrátane závislého výroku III. o trovách konania, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.450,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 276,81 eur od 13.10.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 233,07 eur od 13.11.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 234,36 eur od 13.12.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 396,80 eur od 13.01.2016 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 492,42 eur od 13.02.2016 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 436,09 eur od 13.03.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 553,46 eur od 13.04.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 314,02 eur od 13.05.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 325,73 eur od 13.06.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 335,32 eur od 13.07.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 368,76 eur od 13.08.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 484,06 eur od 13.09.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady ktorých trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti vo veci samej (výrok III.).

2. Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 12 ods. 1, § 13 ods. 3 písm. a), § 68, § 85 ods. 1, § 86 ods. 1 a 2, § 91 ods. 1, § 92 ods. 1, § 100, § 103 ods. 1, § 116 ods. 1, § 118 ods. 1 a 2, § 122 ods. 1, § 180 ods. 12 a 13 zákona č. 315/2001 Z. z. o Hasičskom a záchrannom zbore v znení do 31.12.2018 (ďalej len „zákon č. 315/2001 Z. z.“), ust. § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“), ust. čl. 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES z 04.11.2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času v platnom znení (ďalej len „smernica 2003/88/ES“) a vecne tým, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v jednotlivé dni vykonával žalobca pre žalovaného štátnu službu ako príslušník Hasičského a záchranného zboru (ďalej len „HaZZ“), ktorému bol rozkazom určený výkon služby v 1. čase na hasičskej stanici E.-X E. I. G., ktorú vykonával v čase

07.00-22.00 hod. s následnou nočnou pohotovosťou do 05.30 hod. a následným výkonom služby v čase od 05.30-07.00 hod. a nachádzal sa na pracovisku a vykonával činnosti podľa pokynov žalovaného. Išlo o tieto služobné dni (so začiatkom služby o 07.00 h): 03.09.2015, 06.09.2015, 09.09.2015, 12.09.2015, 15.09.2015, 18.09.2015, 12.10.2015, 15.10.2015, 18.10.2015, 21.10.2015, 24.10.2015, 11.11.2015, 14.11.2015, 17.11.2015, 20.11.2015, 26.11.2015, 27.11.2015, 08.12.2015, 09.12.2015, 11.12.2015, 14.12.2015, 17.12.2015, 20.12.2015, 23.12.2015, 26.12.2015, 29.12.2015, 01.01.2016, 04.01.2016, 07.01.2016, 10.01.2016, 13.01.2016, 16.01.2016, 19.01.2016, 22.01.2016, 25.01.2016, 28.01.2016, 31.01.2016, 03.02.2016, 06.02.2016, 09.02.2016, 12.02.2016, 15.02.2016, 18.02.2016, 21.02.2016, 24.02.2016, 27.02.2016, 01.03.2016, 04.03.2016, 07.03.2016, 10.03.2016, 13.03.2016, 16.03.2016, 19.03.2016, 22.03.2016, 25.03.2016, 28.03.2016, 03.04.2016, 06.04.2016, 09.04.2016, 12.04.2016, 15.04.2016, 18.04.2016, 06.05.2016, 12.05.2016, 15.05.2016, 21.05.2015, 24.05.2016, 27.05.2016, 30.05.2016, 02.06.2016, 14.06.2016, 17.06.2016, 21.06.2016, 23.06.2016, 26.06.2016, 29.06.2016, 02.07.2016, 07.07.2016, 13.07.2016, 20.07.2016, 22.07.2016, 25.07.2016, 28.07.2016, 31.07.2016, 03.08.2016, 06.08.2016, 09.08.2016, 12.08.2016, 15.08.2016, 18.08.2016, 21.08.2016, 24.08.2016, 27.08.2016 a 30.08.2016. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v uvedených časoch bol k dispozícii služobnému úradu, ktorým je podľa ust. § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 315/2001 Z. z. žalovaný a že celé obdobie výkonu štátnej služby od 07.00 do 07.00 hod. nasledujúceho dňa (bez ohľadu na to, či formálne tento výkon bol predelený „nočnou pohotovosťou“) je potrebné kvalifikovať ako služobný čas príslušníka podľa ust. § 85 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., pretože ide o časový úsek, v ktorom bol žalobca ako príslušník k dispozícii služobnému úradu a vykonával štátnu službu. Podľa súdu prvej inštancie je tento výklad potrebné prijať z dôvodu, že podľa Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) napriek odkazu v čl. 2 smernice 2003/88/ES na „vnútroštátne právne predpisy a/alebo prax“ členské štáty nemôžu jednostranne určovať rozsah pojmov „pracovný čas“ a „čas odpočinku“ tým, že by podriadili právo na riadne zohľadnenie pracovného času a zodpovedajúcej doby odpočinku, ktoré sú priamo priznané pracovníkom smernicou 2003/88/ES, akejkolvek podmienke alebo akémukoľvek obmedzeniu a akýkoľvek iný výklad by zbavoval smernicu 2003/88/ES jej potrebného účinku a poprel by jej cieľ (rozsudok z 09.09.2003, Jaeger, C 51/02, bod 59; z 01.12.2005, Dellas a i., C 14/04, bod 45, uznesenie z 11.01.2007, Jan Vorel, C 437/05, bod 26). Súd prvej inštancie poukázal na to, že neexistuje žiadna prechodná kategória medzi pracovným časom a časom na odpočinok, že medzi podstatné znaky pojmu pracovného času v zmysle čl. 2 ods. 1 smernice 2003/88/ES nepatrí intenzita práce vykonávaná zamestnancom alebo jeho výkon (rozsudok z 01.12.2005, Dellas a i., C 14/04, bod 43), preto pokiaľ ide o kvalifikáciu doby pracovnej pohotovosti, pod pojem „pracovný čas“ v zmysle smernice 2003/88/ES spadajú všetky doby pracovnej pohotovosti vrátane tých, ktoré boli zabezpečované vo forme nepretržitej dostupnosti, v rámci ktorých majú obmedzenia uložené pracovníkovi takú povahu, že objektívne a veľmi významne ovplyvňujú možnosť tohto pracovníka slobodne nakladať počas tejto doby s časom, v ktorom sa od neho výkon profesionálnej služby nepožaduje, a venovať tento čas svojim vlastným záujmom (rozsudok z 09.03.2021, Stadt Offenbach am Main, C 580/19, bod 38). Dodal, že ak by sa v rozhodnom čase žalobca doslova zdržiaval „na lôžku“ t. j. vykonával by najmenej intenzívnym spôsobom štátnu službu, je potrebné aj tento časový úsek „nočnej pohotovosti“ kvalifikovať ako služobný čas podľa ust. § 85 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. v kontexte čl. 2 ods. 1 smernice 2003/88/ES a citovanej judikatúry SD EÚ, pretože všetky orgány členského štátu, ktoré uplatňujú vnútroštátne právo, ho musia vykladať, pokiaľ možno, v čo najväčšej miere vo svetle znenia a účelu smerníc, aby dosiahli ňou sledovaný výsledok (rozsudok SD EÚ z 05.07.2007, Hans Markus Kofoed, C-321/05, bod 45). Doplnil, že podľa SD EÚ smernici 2003/88/ES neodporuje, aby členský štát uplatnil právnu úpravu, ktorá z hľadiska odmeňovania pracovníka a vo vzťahu k pracovnej pohotovosti vykonávanej týmto pracovníkom na svojom pracovisku zohľadňuje odlišné obdobie, počas ktorého je práca skutočne vykonávaná, a obdobie, počas ktorého v skutočnosti nie je vykonávaná, pokiaľ tento režim v celom rozsahu zabezpečuje potrebný účinok práv priznaných pracovníkom týmito smernicami z hľadiska účinnej ochrany ich zdravia a bezpečnosti (uznesenie z 11.01.2007, Jan Vorel, C-437/05, bod 35). Na spôsob odmeňovania pracovníkov za čas pracovnej pohotovosti sa nevzťahuje smernica 2003/88/ES, ale relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva a SD EÚ ustálené judikuje, že s výnimkou osobitného prípadu, akým je prípad platenej dovolenky za kalendárny rok (rozsudky z 16.03.2006, Robinson/Steele a i., C 131/04 a C 257/04, z 06.04.2006, Federatie Nederlandse Vakbeweging, C 124/05) sa smernica 2003/88/ES obmedzuje na úpravu niektorých otázok pracovného času, nie je teda uplatniteľná na odmeňovanie pracovníkov (rozsudok Dellas a i., bod 38) a nebráni uplatneniu právnej úpravy členského štátu, kolektívnej zmluvy alebo rozhodnutiu zamestnávateľa, ktoré na účely odmeňovania času pracovnej pohotovosti zohľadňuje rozdielnym spôsobom doby, počas ktorých dochádza ku skutočnému výkonu pracovnej činnosti, a tie, počas ktorých sa žiadna skutočná práca nevykonáva, hoci tieto doby treba na účely uplatnenia uvedenej

smernice v celom rozsahu považovať za „pracovný čas“ (rozsudok z 09.03.2021, D. J., C-344/19, bod 58), ako tomu bolo v danom prípade. Žalobca preto podľa súdu prvej inštancie správne tvrdil, že predmetné časové úseky, ktoré trávil na pracovisku v rámci „nočnej pohotovosti“ treba posúdiť ako služobný čas a majú sa počítať do fondu pracovného času s príslušnými právnymi dôsledkami a dôvodne namietal aj to, že tento strávený čas treba právne posúdiť ako štátnu službou nadčas podľa ust. § 91 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., za čo patrí žalobcovi nárok podľa ust. § 116 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., a teda nielen náhrada za služobnú pohotovosť podľa ust. § 122 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., ktorá už bola žalobcovi vyplatená. Súd prvej inštancie zhrnul, že podstatou sporu nebolo to, že by mal mať žalobca ako zamestnanec právo na totožné odmeňovanie v prípade, že vykonáva skutočnú prácu a v prípade, že skutočnú prácu nevykonáva a je „len“ na lôžku, ale to, či činnosti, ktoré žalobca v rozhodnom čase nočnej pohotovosti vykonával v rámci spojovacej služby, mali takú povahu, že ich treba hodnotiť ako službu nadčas. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska obsahu činností, ktoré v rozhodnom čase vykonával žalobca pre žalovaného, tieto bolo potrebné posúdiť ako služobný čas podľa ust. § 85 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. v svetle čl. 2 ods. 1 smernice 2003/88/ES, čiže nie ako služobnú pohotovosť podľa ust. § 92 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., pretože ide o nadčas podľa ust. § 91 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., za ktorú dobu patrí žalobcovi plat podľa ust. § 103 ods. 1 písm. f) zákona č. 315/2001 Z. z. Z dokazovania bolo preukázané, že (i) žalobca vykonával v jednotlivé dni obdobia od 09/2015 do 08/2016 ako hasič pre žalovaného spojovaciu službu na E. E. I. G., (ii) spojovacia služba podľa čl. 2 písm. a) Pokynu prezidenta HaZZ č. 4/2003 o výkone spojovacej služby zo dňa 03.02.2003 (ďalej len „Pokyn č. 4/2003“) zabezpečuje nepretržitý príjem hlásení o požiaroch, živelných pohromách, nehodách a o iných mimoriadnych udalostiach, (iii) túto službu vykonával žalobca na hasičskej stanici s tretím až piatym najvyšším počtom udalostí na území Slovenska, pričom pracovisko nie je bezobslužné, a (iv) počas výkonu spojovacej služby príslušník HaZZ prijíma a odovzdáva telefonicky alebo cez rádiostanicu pokyny k výjazdu, prípadne pokyny príslušníkom hasičskej záchranej služby od operačného strediska, spúšťa poplachové svetlo a rozhlas. Žalobca tak bol ako príslušník HaZZ v rozhodnom období podľa ust. § 12 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. povinný v rámci výkonu štátnej služby plniť úlohu zboru a dodržiavať podľa ust. § 68 zákona č. 315/2001 Z. z. služobnú disciplínu aj tým, že bol povinný dôsledne plniť rozkazy, príkazy a pokyny nadriadených a nebolo preukázané, že by si žalobca tieto pokyny neplnil. Dovodil, že ak teda mal žalobca podľa Pokynu č. 4/2003 pri výkone spojovacej služby zabezpečovať nepretržitý príjem hlásení o rôznych možných udalostiach, potom bolo nepredstaviteľné, že túto nepretržitú činnosť môže zabezpečovať na lôžku a že ide „len“ o tzv. nočnú pohotovosť, keď bolo preukázané, že hasičská stanica, kde žalobca slúžil, bola jedna z najviac vyťažených a bol to práve žalobca (ako príslušník v spojovacej službe), ktorý vyhlasuje poplach (spúšťa poplachové svetlo a poplachový rozhlas, otvára vráta na garáži a spúšťa semafor na ulici), čo potvrdili zhodne svedkovia S. G. M. F. H.. Príslušník spojovacej služby, akým bol aj žalobca, počas výkonu spojovacej služby ako príslušník HaZZ prijíma a odovzdáva telefonicky alebo cez rádiostanicu pokyny k výjazdu, prípadne pokyny príslušníkom hasičskej záchranej služby od operačného strediska, pri ktorej činnosti, ktorú musí byť vystriedaný (nemôže si odskočiť, kedy potrebuje). Svedok Ing. Kašička potvrdil, že príslušník na spojovacom pracovisku (spojár) funguje 24 hod. denne, čo zodpovedá ustanoveniu čl. 2 písm. a) Pokynu č. 4/2003, podľa ktorých spojovacia služba funguje nepretržite a spojár musí byť dostupný 24 hod. denne a musí byť prítomný trvale, preto treba tento výkon hodnotiť jednoznačne ako nepretržitý a kontinuálny a nešlo len o pohotovosť v mieste vykonávania štátnej služby podľa ust. § 92 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., ale v celom rozsahu odslúžených hodín išlo v rámci tejto „nočnej pohotovosti“ o nadčas podľa ust. § 91 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. vykonaný nad rámec určeného služobného času. Na základe uvedeného žalobcovi patrí za vykonané časové úseky práce nadčas plat za nadčas podľa ust. § 103 ods. 1 písm. f) a ust. § 116 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. za mesiace 09/2015 až 08/2016 v sume 5.022,69 eur (podľa výpočtu v tabuľke), vrátane príspevku na stravovanie v sume 2,41 eur za vykonaný služobný deň, ktorý pozostáva z príspevku služobného úradu 2,15 eur (65 % zo sumy podľa ust. § 100 zákona č. 315/2001 Z. z. a čl. 4 ods. 6 Kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa na rok 2015, uzatvorenej medzi Odborovým zväzom hasičov, Slovenským odborovým zväzom verejnej správy a kultúry, Odborovým zväzom KOVO a Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, ktorej uloženie je oznámené v Zbierke zákonov pod č. 18/2015 Z. z., ďalej len „KZ z r. 2015“), z príspevku žalobcu 0,89 eur (35 % zo sumy podľa ust. § 100 zákona č. 315/2001 Z. z. a čl. 4 ods. 6 KZ z r. 2015) a z príspevku zo sociálnej fondu v sume 0,26 eur v zmysle čl. 4 ods. 13 bod 2 písm. b) KZ z r. 2015 (na tretie jedlo), čo činí za obdobie 09/2015 až 08/2016 sumu 224,13 eur, teda spolu 5.246,82 eur (5.022,69 + 224,13); po odpočítaní uhradenej sumy 795,93 eur (náhrady za pohotovosť a platu za nadčas a náhrady podľa ust. § 118 ods. 1 a 2 zákona č. 315/2001 Z. z.) rozdiel činí 4.450,89 eur, na ktorú sumu mal žalobca nárok, pričom nebolo preukázané, že by ju žalobcovi žalovaný plnil. Preto súd prvej inštancie zaviazal vo výroku I. žalovaného

k zaplateniu tejto sumy a vo vzťahu k istine vyhovel žalobe v celom rozsahu. Keďže sa žalovaný s plnením jednotlivých mesačných nárokov, na ktoré mal žalobca nárok, dostával postupne do omeškania podľa ust. § 180 ods. 12 zákona č. 315/2001 Z. z. dňom po dni splatnosti (12. deň v mesiaci) toho-ktorého služobného príjmu (teda 13. dňa v mesiaci), patrí žalobcovi zákonný úrok z omeškania (5,05 % ročne od 10.09.2014 do 15.03.2016 a 5,00 % od 16.03.2016 do 17.09.2019) podľa ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., na úhradu ktorého súd prvej inštancie zaviazal žalovaného až do zaplatenia každej mesačnej sumy a zamietol žalobu vo zvyšku požadovaného príslušenstva, prevyšujúceho zákonný úrok z omeškania. V spore v celom rozsahu úspešnému žalobcovi súd prvej inštancie v súlade s ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie (podľa obsahu podaného odvolania v rozsahu vyhovujúceho výroku I. a závislého výroku III. o trovách konania) podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal ho zmeniť tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a neprizná žalobcovi nárok na náhradu konania. Žalovaný namietal, že žalobca nevykonával nepretržitý príjem hlásení v rozsahu, ako deklaroval, keď bol zaradený vo funkcii technik - strojník (platová trieda 3) na Hasičskom a záchrannom útvare hl. m. N. G., E.-X E., k úlohám ktorého patrili činnosti ako napr. vedenie a obsluha zásahových špeciálnych hasičských automobilov a samostatná odborná činnosť pri obsluhu inej hasičskej techniky, ako aj vykonávanie odborných činností pri údržbe a opravách zásahovej hasičskej techniky a že činnosti, ktoré prináležia k funkčnému zaradeniu príslušníkov HaZZ podrobne upravuje vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 123/2002 Z. z., ktorou sa ustanovuje katalóg činností v Hasičskom a záchrannom zbore (ďalej len „vyhláška č. 123/2002 Z. z.“). Žalovaný uviedol, že v rámci výkonu zmenovej služby bol žalobca zaraďovaný na ohlasovňu požiarov, kde bolo jeho úlohou vyhlasovať poplach pri výjazde hasičskej jednotky podľa metodického listu č. 2 Rozkazu prezidenta Hasičského a záchranného zboru 20/2007 o vydaní Takticko-metodických postupov vykonávania zásahov (ďalej len „Rozkaz č. 20/2007“) a že veliteľ čaty určuje, ktorý z príslušníkov bude v daný deň služby plniť úlohy na ohlasovni požiarov, pričom úlohy na ohlasovni požiarov môže vykonávať každý príslušník HaZZ po získaní osobitnej odbornej spôsobilosti, ktorej súčasťou je aj skúška rádio-operátora. Žalovaný považoval za nesprávne konštatovanie, že v čl. 4 rozkazu veliteľa HaZZ č. 110/2015 bol žalobcovi určený výkon služby v 1. čate na E.-X E., pretože žalobcove funkčné zaradenie ostalo bezo zmeny - funkcia technik-strojník, ktorú vykonával nepretržite od 01.07.2011 (funkcia „spojovací technik“ v HaZZ neexistuje). Doplnil, že nepretržitý príjem tiesňového volania od občanov a výkon operačného riadenia zabezpečuje Operačné stredisko Krajského riaditeľstva HaZZ (ďalej len „KR HaZZ“) v G. (ďalej len „operačné stredisko“), ktoré v r. 2015 a 2016 sídlilo na N. X I. G. a že zmenovú službu na operačnom stredisku vykonávajú operační dôstojníci organizačne zaradení na oddelení operačného riadenia a integrovaného záchranného systému KR HaZZ v platových triedach 5 a viac, pričom na uvedenú funkciu je vyžadované minimálne vyššie odborné vzdelanie a odborná spôsobilosť na funkciu operačný dôstojník, ktorú odbornú spôsobilosť ani vzdelanie žalobca na vykonávanie takýchto činností nemá a ktorou operační dôstojníci musia disponovať. Poukázal na to, že výkon služby na operačnom stredisku je zabezpečovaný v nepretržitej prevádzke v 12-hodinovej zmenovej službe so začiatkom o 07.00 hod. resp. o 19.00 hod. a koncom o 19.00 hod. resp. o 07.00 hod. nasledujúceho dňa; podrobnosti o výkone služby na operačnom stredisku v r. 2015 a r. 2016 upravoval Pokyn riaditeľa KR HaZZ v Bratislave č. 12/2006, ktorým sa určuje poriadok operačného strediska KR HaZZ v Bratislave (ďalej len „Pokyn č. 12/2006“). Príjem tiesňového volania od občanov teda nemohol zabezpečovať žalobca, nakoľko nevykonával služobné činnosti na operačnom stredisku. Opísal, že operačné stredisko po prijatí tiesňového volania zabezpečuje prenos informácií o udalostiach na príslušné hasičské stanice (vyhlásenie poplachu) a že žalobca prijímal na ohlasovni požiarov len volania od operačného strediska, ak bol na hasičskej stanici vyhlásený výjazd, a v čase pohotovosti v momente vyhlásenia poplachu došlo u žalobcu k prerušeniu pohotovosti až do návratu jednotky na základňu. Žalobca mal zaplatený celý čas výjazdu hasičskej jednotky ako prácu nadčas, pričom žalovaný poukázal na to, že žalobcova práca spočívala len v reprodukcii informácie, ktorú obdržal od operačného dôstojníka a vo vyhlásení poplachu akusticky cez vnútorný rozhlas a opticky svetlom; po ukončení výjazdu žalobca pokračoval pohotovosťou, ktorú mohol vykonávať rôznymi spôsobmi (oddychovaním, sledovaním televízie či spánkom - žalobca mal na ohlasovni požiarov k dispozícii posteľ, televízor, gauč, ktoré mohol využívať). Žalovaný mal za to, že štátna služba príslušníkov

HaZZ, ktorí vykonávajú aj zásahovú činnosť charakteristickú nerovnomerným rozvrhnutím služieb s nariadenou služobnou pohotovosťou, má charakter osobitnej činnosti služieb civilnej ochrany. V zmysle čl. 2 ods. 1 smernice 2003/88/ES je pracovným (služobným) časom akýkoľvek čas, počas ktorého zamestnanec pracuje podľa pokynov zamestnávateľa a vykonáva svoju činnosť alebo povinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, teda do služobného času spadá samotný výkon pracovných úloh na pracovisku na základe pokynov zamestnávateľa, vrátane zdržiavania sa na pracovisku k dispozícii zamestnávateľa na základe jeho nariadenia napr. vo forme pracovnej pohotovosti. Poukázal na to, že podľa ustálenej judikatúry SD EÚ je rozhodujúcim faktorom pre posúdenie, či sú naplnené charakteristické znaky pojmu „pracovný čas“ aj v pohotovostnej službe, ktorú pracovník vykonáva na svojom pracovisku, skutočnosť, že je povinný byť fyzicky prítomný na mieste určenom zamestnávateľom a byť mu k dispozícii, aby v prípade potreby mohol okamžite poskytnúť primerané služby, ktoré povinnosti je preto potrebné považovať za výkon činnosti tohto pracovníka a že pracovný čas v sebe zahŕňa riadny pracovný čas, prácu nadčas a pracovnú pohotovosť na pracovisku; v prípade domácej pohotovosti SD EÚ rozhodol, že do maximálneho týždenného pracovného času sa zarátava iba čas skutočného výkonu práce pre zamestnávateľa. Zdôraznil, že čl. 2 ods. 1 smernice 2003/88/ES je transponovaný v štvrtej hlave zákona č. 315/2001 Z. z. v ust. § 85 a nasl. (služobný čas hasičov, služobná pohotovosť, štátna služba nadčas a dovolenka). Žalobca vykonával nariadenú služobnú pohotovosť, za ktorú bol v zmysle platnej vnútroštátnej legislatívy odmeňovaný a zdôraznil, že počas tejto služobnej pohotovosti je pracovník povinný byť v zariadení zamestnávateľa alebo mimo neho, pričom má byť pripravený na výkon práce na požiadanie svojho zamestnávateľa, preto pokiaľ nie je zásah, žalobca môže odpočívať alebo sa venovať inej činnosti (nežiada sa od neho výkon práce). Rovnako v zmysle platnej legislatívy pri takto nariadenej služobnej pohotovosti je v mieste vykonávania štátnej služby určený resp. vymedzený priestor na odpočinok, teda zamestnávateľ si je vedomý a vytvára podmienky na oddych (spánok) zamestnanca (žalobcu) a v čase služobnej pohotovosti sa od žalobcu nevyžaduje „aktívna činnosť“ a mimo času skutočného výkonu práce môže žalobca odpočívať alebo sa venovať inej činnosti. Počas služobnej pohotovosti žalobca nemusí uskutočňovať žiaden výkon práce z vlastnej iniciatívy, ale iba na základe pokynu svojho zamestnávateľa, čo znamená, že žalobca nemusí byť bdely a aktívny počas celej dĺžky trvania služobnej pohotovosti a za takto strávený čas nemôže byť odmeňovaný tarifou, ktorá je určená pre výkon zásahu ako nadčas, ale ako za výkon služby v štandardnej pohotovosti, počas ktorej je k dispozícii na pracovisku. Napriek tomu žalovaný ako zamestnávateľ žalobcovi vypláca dohodnutú odmenu za takto strávený čas, t. j. nielen za vykonanú prácu, ale aj za takúto neaktívnu časť práce, ktorou mu zamestnávateľ kompenzuje to, že v prípade potreby (zásahu) bude k dispozícii. Žalovaný namietal, že Pokyn č. 4/2003 sa nevzťahuje na žalobcu a týka sa príslušníkov vykonávajúcich činnosti na operačných strediskách, pričom žalobca bol v r. 2015 a r. 2016 príslušníkom zaradeným vo funkcii technik - strojník a podľa rozdelenia vykonával činnosti spravidla na ohlasovni požiaru, nekoordinoval nasadenie síl a prostriedkov medzi hasičskými jednotkami ani neviedol dokumentáciu, ktorá vyplýva z Pokynu č. 4/2003; tieto činnosti vykonáva operačné stredisko s pôsobnosťou pre celé územie Bratislavského kraja. Žalovaný odmietol tvrdenie žalobcu, že počas pohotovosti musel každých 10-15 min. prijímať hovory od jeho nadriadených a občanov, ktoré tvrdenie je nemysliteľné, nakoľko počas pohotovosti nie sú príslušníkom rozdávané žiadne služobné úlohy a pohotovosť majú rovnako ako žalobca aj jeho nadriadení; tvrdenie, že dostával počas pohotovosti telefonáty od občanov, nie je možné, nakoľko príslušník na ohlasovni požiarov dostáva telefonáty výlučne od operačného strediska, ktoré operačné stredisko dostáva telefonáty od občanov (nie príslušník zaradený na ohlasovni požiarov). Telefonáty, ktoré prijíma príslušník na ohlasovni požiarov, musia byť evidované v dokumentácii ohlasovne požiarov a v rámci výpovedí pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by sa takého hovory uskutočnili. K tvrdeniu žalobcu, že je počas 24 hod. služby sám na ohlasovni požiarov, uviedol žalovaný, že počas služby žalobcu bol na ohlasovni požiarov spravidla zaradený ďalší príslušník, ktorý bol zároveň zaradený na 3. stroji a úlohou tohto príslušníka bolo prestriedať žalobcu napr. v prípade potreby odpočinku, hygieny alebo stravy. Situácia, že by príslušník určený na prestriedanie bol vyslaný na výjazd, nenastala ani raz počas 10-tich po sebe idúcich služieb a žalovaný uviedol obdobie od 03.09.2015 do 21.10.2015:

- 03.09.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Horák (3. stroj), výjazd 1. stroja v čase pohotovosti: od 20.19 do 22.11, ďalší výjazd je zaznamenaný až v čase 6.25. Medzi týmito výjazdmi bolo takmer 8 hod., kedy nebol nahlásený žiadny výjazd a príslušník mohol nepretržite oddychovať či spať;
- 06.09.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Lím (3. stroj), výjazd 1. a 2. stroja v čase pohotovosti: od 21.07 do 23.18, ďalší výjazd počas pohotovosti hlásený nebol;
- 09.09.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Morovik (3. stroj), výjazd počas celej odslúženej pohotovosti nebol hlásený;

- 12.09.2015 ohlasovňa požiarov: Belay, Frič (3. stroj), výjazd počas celej odslúženej pohotovosti nebol hlásený;
- 15.09.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Horák (3. stroj), výjazd počas celej odslúženej pohotovosti nebol hlásený;
- 18.09.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Válek (3. stroj), výjazd počas celej odslúženej pohotovosti nebol hlásený;
- 12.10.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Čiernik (3. stroj), výjazd počas celej odslúženej pohotovosti nebol hlásený, nebol hlásený žiadny výjazd počas celého výkonu služby;
- 15.10.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Čiernik (3. stroj), výjazd počas celej odslúženej pohotovosti nebol hlásený;
- 18.10.2015 - ohlasovňa požiarov: Belay, Dubovan (3. stroj), výjazd 2. stroja v čase od 21.22 do 22.05, ďalší výjazd nebol hlásený;
- 21.10.2015 - iné zaradenie: Belay, výjazd počas celej odslúženej pohotovosti nebol hlásený.

Z knihy o výkone služby vyplýva, že počas 24 hod. služby sú na hasičskej stanici, na ktorej žalobca slúžil, zaznamenané v priemere 2-3 výjazdy denne, z ktorého počtu nie všetky výjazdy sú vyhlásené v čase určenej služobnej pohotovosti; uvedené skutočnosti sú súčasťou kníh o výkone služby, kde sa nachádza prehľad výjazdovej činnosti a rozdelenie príslušníkov na jednotlivú techniku (automobily k výjazdu). V žalovanom období vykonal žalobca služobnú pohotovosť celkom v 93 služobných dňoch, z toho prerušenú pohotovosť z dôvodu výjazdu mal iba počas 34 dní, v ostatných dňoch mohol počas služobnej pohotovosti nerušene oddychovať, prerušenú pohotovosť z dôvodu vykonávania služobných činností mal žalobca len v priemere v rozsahu menej ako 6,5 % času. Smernica 2003/88/ES určuje maximálny týždenný pracovný čas, ktorý vrátane nadčasov v priemere počas referenčného obdobia neprekročí 48 hod. a čl. 2 ods. 1 smernice 2003/88/ES definuje pracovný čas ako akýkoľvek čas, počas ktorého pracovník pracuje podľa pokynov zamestnávateľa a vykonáva svoju činnosť alebo povinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou. Žalovaný mal za to, že do maximálneho času pre účely dodržiavania maximálneho týždenného času určeného smernicou 2003/88/ES, nemožno zarátať čas, kedy žalobca čerpá náhradné voľno, dovolenku, dodatkovú dovolenku, PN-ku, OČR-ku, lekára, pretože počas tohto času žalobca nepracuje podľa pokynov zamestnávateľa ani nevykonáva činnosti vyplývajúce z jeho popisu služobných činností, pričom žalobca nenamietal prekročenie maximálneho týždenného pracovného času v zmysle smernice 2003/88/ES, ale len odmeňovanie, pričom smernica 2003/88/ES neurčuje výšku náhrady za každú hodinu neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku. Žalovaný zdôraznil, že podľa ust. § 116 zákona č. 315/2001 Z. z. by v prípade vyplatenia nadčasu za celú dobu odslúženej pohotovosti (kedy príslušník trávi väčšinu času odpočinkom) dochádzalo k výraznému nepomeru, nakoľko príslušník by mal neaktívnu časť služobnej pohotovosti zaplatenú vyššou sumou ako čas, kedy príslušník plní služobné úlohy.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

6. V prejednávanej veci sa žalobca, po pripustení zmeny žaloby, domáhal od žalovaného zaplatenia žalovanej sumy 4.450,89 eur s prísl. titulom nároku na zaplatenie (i) doplatku platu za štátnu službu nadčas za obdobie 09/2015-08/2016 v sume 4.226,76 eur (ako rozdielu platu za štátnu službu nadčas vo výške 5.022,69 eur a žalovaným vyplatenej náhrady za služobnú pohotovosť a platu za štátnu službu nadčas spolu výške 795,93 eur) a (ii) príspevku na stravovanie vo výške 224,13 eur, na tom skutkovom základe, že ako príslušník HaZZ s určeným výkonom služby v 1. čase na hasičskej stanici E.-X E. I. G. bol pravidelne zaraďovaný v rámci výkonu zmenovej služby na pracovisko spojovacej služby, ktorá zabezpečuje nepretržitý príjem hlásení, že prítomnosť žalobcu bola plánovaná nepretržite na 24 h. v služobnom dni, pričom pri zabezpečovaní tejto služby sa nemôže vzdialiť z pracoviska, teda nešlo o fyzickú prítomnosť v práci, ale aj o riadny pracovný výkon ničím sa neodlišujúci od jeho pracovného výkonu počas výkonu štátnej služby, preto mal žalobca za to, že má nárok na plat za štátnu službu nadčas za všetky vykonané obdobia služby, ktoré boli hodnotené ako pohotovosť. Poukazoval na to, že rozhodnutia prezídia HaZZ a riaditeľa KR HaZZ potvrdili, že pracovisko spojovacej služby a ohlasovne požiarov zabezpečuje nepretržitý príjem hlásení a zabezpečuje operatívne a nepretržité spojenie (Pokyn

č. 15/2007 a Pokyn č. 4/2003), pričom žalobca sám zabezpečoval plnú a nepretržitú prevádzku počas 24 hod.

7. Žalovaný s poukazom na KZ z r. 2015 a pokyn prezidenta HaZZ č. 35/2012 o vnútornej organizácii HaZZ na operatívno-technickom úseku (ďalej len „Pokyn č. 35/2015“) namietal, že žalobca vykonával štátnu službu na ohlasovní požiarov v súlade so zákonom, kolektívnou zmluvou a internými predpismi v čase od 07.00 do 22.00 hod. s následnom nočnou pohotovosťou do 05.30 hod. a následným výkonom služby v čase od 05.30 do 07.00 hod. nasledujúceho dňa, že počas vykonávania služobnej pohotovosti na pracovisku (ak nebola prerušená) bolo žalobcovi umožnené používať lôžko a vykonávať odpočinok v ním zvolenej forme (nie je zaraďovaný na žiadnu činnosť) a že ak žalobca vykonával služobné úlohy, bola nočná pohotovosť prerušená a vykonával nadčas, pričom každý príslušník zaradený na ohlasovní požiarov je v čase prestávky na jedlo a odpočinok, prípadne za účelom hygieny vystriedaný iným príslušníkom čaty. Štátnu službu nadčas, teda službu nad rámec určeného služobného času, žalobca vykonával počas prerušenia služobnej pohotovosti pri potrebe vykonať akúkoľvek služobnú činnosť, ktorá neznesie odklad.

8. Podľa ust. § 85 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., služobný čas príslušníka je časový úsek, v ktorom príslušník vykonáva štátnu službu a je k dispozícii služobnému úradu.

9. Podľa ust. § 86 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., služobný čas príslušníkov môže byť rozvrhnutý nerovnomerne. Nerovnomerne rozvrhnutý služobný čas príslušníkov je rozvrhnutý na obdobie šiestich mesiacov.

10. Podľa ust. § 86 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z., pri nerovnomernom rozvrhnutí nesmie byť dĺžka služobného času v jednotlivých služobných dňoch vyššia ako 18 hodín. Celková dĺžka vykonávania štátnej služby a na ňu bezprostredne nadväzujúcej určenej služobnej pohotovosti v mieste vykonávania štátnej služby je najviac 24 hodín v služobnom dni.

11. Podľa ust. § 91 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., štátnou službou nadčas je štátna služba vykonávaná nad rámec určeného služobného času.

12. Podľa ust. § 92 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., služobný úrad určuje príslušníkovi služobnú pohotovosť v štátnej službe v mieste vykonávania štátnej služby, ktorá bezprostredne nadväzuje na vykonávanie štátnej služby podľa § 86 ods. 2 v rámci rozvrhnutia služobného času.

13. Podľa ust. § 100 zákona č. 315/2001 Z. z., služobný úrad je povinný zabezpečiť príslušníkovi v priebehu denného služobného času stravovanie podávaním jedného hlavného teplého jedla, ak ide o príslušníkov s rovnomerne rozvrhnutým služobným časom, a dvoch teplých jedál, ak ide o príslušníkov s nerovnomerne rozvrhnutým služobným časom, na ktoré služobný úrad prispieva 65 % ceny jedla, najviac však 65 % stravného poskytovaného pri pracovnej ceste v trvaní 5 až 12 hodín podľa osobitného predpisu na každé jedlo.

14. Podľa ust. § 103 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., príslušníkovi za podmienok ustanovených týmto zákonom patrí služobný príjem, ktorý tvoria tieto zložky: a) tarifný plat, b) príplatok za riadenie, c) príplatok za zastupovanie, d) osobný príplatok, e) hodnostný príplatok, f) plat za štátnu službu nadčas, g) príplatok za zmennosť, h) príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraví škodlivom prostredí a na miestach s ohrozením života a zdravia, i) odmena, j) doplatok k služobnému platu podľa § 209e.

15. Podľa ust. § 116 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., ak príslušník vykonáva štátnu službu nadčas, patrí mu za každú hodinu takejto služby príslušná časť služobného platu priznaného v čase štátnej služby nadčas zvýšená o 30 %, a ak ide o deň nepretržitého odpočinku v týždni, zvýšená o 60 %.

16. Podľa ust. § 118 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., príslušníkovi, ktorý sa bezprostredne zúčastňuje na zdolávaní požiarov, na záchranných prácach v horskom teréne, pri povodniach a ostatných nežiaducich udalostiach a na miestach s ohrozením života a zdravia, patrí príplatok za každú hodinu tejto činnosti v sume, ktorou je 1 % z platovej tarify prvého platového stupňa prvej platovej triedy. Suma príplatku sa zaokrúhľuje na desať eurocentov smerom nahor.

17. Podľa ust. § 118 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z., príslušníkovi za vykonávanie činností pri použití izolačného dýchacieho prístroja alebo odevu proti sálavému teplu, alebo odevu proti chemickým látkam a biologickým látkam alebo pri činnosti pod vodnou hladinou alebo za vykonávanie činností s výbušninami patrí príplatok za každú hodinu tejto činnosti v sume, ktorou je 2,5 % z platovej tarify prvého platového stupňa prvej platovej triedy. Suma príplatku sa zaokrúhľuje na desať eurocentov smerom nahor.

18. Podľa ust. § 122 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., ak je príslušníkovi podľa § 92 ods. 1 určená služobná pohotovosť, patrí mu za každú hodinu tejto pohotovosti peňažná náhrada 15 % zo sumy, ktorou je príslušná časť jeho služobného platu, a 30 % z tejto sumy, ak ide o deň služobného pokoja.

19. Podľa ust. § 122 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z. z., náhrada za služobnú pohotovosť podľa odsekov 1 a 2 nepatrí za čas, v ktorom došlo počas jej trvania k vykonaniu štátnej služby; takéto vykonávanie štátnej služby je štátnou službou nadčas.

20. Podľa ust. § 180 ods. 12 zákona č. 315/2001 Z. z., účastník, ktorý včas a riadne neuspokojí právo druhého účastníka, je v omeškaní.

21. Podľa ust. § 180 ods. 13 zákona č. 315/2001 Z. z., účastník, ktorého peňažný nárok nebol včas a riadne uspokojený, môže požadovať úroky z omeškania v sume ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy. Ak ide o omeškanie s plnením veci, zodpovedá účastník, ktorý včas a riadne neplnil, za jej stratu, poškodenie alebo zničenie; to neplatí, ak by k tejto škode došlo aj inak.

22. Podľa ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podstatným pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu a vyhodnotenie dôvodnosti alebo nedôvodnosti odvolacej argumentácie žalovaného bolo, či žalobca s nerovnomerne rozvrhnutým pracovným časom (§ 86 ods. 1 a 2 zákona č. 315/2001 Z. z.) v rámci výkonu zmenovej služby na ohlasovni požiarov/spojovacej služby (príloha č. 3 Pokynu č. 35/2012, na ktorú poukazoval žalovaný, KZ z r. 2015 ako aj list E. E.. S. G. zo dňa 01.02.2016, č. k. KRHZ-BA-HZUB-INF/2016-008 - t. j. zmenovej služby v čase od 7.00 do 22.00 hod. s následnou pohotovosťou do 5.30 hod. a následným výkonom služby od 5.30 do 7.00 hod.) v časoch vykazovaných žalovaným v rozhodnom období ako pohotovosť vykonával v rámci spojovacej služby činnosti takej povahy, že je potrebné ich hodnotiť ako službu nadčas (§ 122 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z. z.). Inak povedané, určujúcim je, či povaha činností žalobcu v spojovacej službe (ohlasovni požiarov) v rámci výkonu pohotovosti v zásade umožňovala ich výkon ako neaktívnej služobnej pohotovosti, za ktorú by žalobcovi patrila náhrada za služobnú pohotovosť (§ 122 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z.).

24. S poukazom na v konaní pred súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za to, že z hľadiska charakteru, účelu a obsahu činností, ktoré v rozhodnom čase vykonával žalobca ako hasič s rozkazom určeným výkonom služby v 1. čase na E.-X E. I. G., zaradený v rámci výkonu zmenovej služby na pracovisko spojovacej služby, išlo v celom rozsahu služobnej pohotovosti o výkon práce nadčas (nielen v rozsahu žalovaným vykázaných prerušení služobnej pohotovosti), teda o jej aktívnu časť. S prihliadnutím na čl. 2 Pokynu č. 4/2003 (podľa ktorého spojovacia služba o. i. zabezpečuje nepretržitý príjem hlásení o požiaroch, živelných pohromách, nehodách a o iných mimoriadnych udalostiach a zabezpečuje operatívne a nepretržité spojenie v rámci zboru a medzi ďalšími hasičskými jednotkami) je rozumným taký záver, že nepretržitú činnosť spojovacej služby na bezobslužnom pracovisku E.-X E. (čo potvrdil aj svedok S.. G. a preukazujú list HaZÚ E.. S. G. zo dňa 01.02.2016, č. k. KRHZ-BA-HZUB-INF/2016-008 a rozhodnutia prezídia HaZZ a riaditeľa KR HaZZ) s jedným z najvyšších počtov udalostí na území SR, do ktorej bol žalobca velený sám na celé 24 hod. trvanie zmeny, vrátane pohotovosti, nie je možné zabezpečovať výkonom neaktívnej pohotovosti (na lôžku a v rámci odpočinku). Správne síce namietal žalovaný, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že žalobcove funkčné zaradenie bolo „spojovací technik“, keďže žalobcove funkčné zaradenie ostalo nezmenené (technik-strojník), avšak nebolo sporné, že činnosť v spojovacej službe vykonával práve žalobca (s poukazom na list HaZÚ E.. S. G. zo dňa 01.02.2016, č. k. KRHZ-BA-HZUB-INF/2016-008, podľa ktorého práve žalobca bol zaradený na pracovisko spojovacej služby a zabezpečoval jej plnú 24 hod. prevádzku od 07.00 do 07.00 nasledujúceho dňa na Hasičskej stanici

HS-3 v rozhodnom čase) a aj to, že vykonávať spojovaciu službu môže ktorýkoľvek príslušník slúžiacej smeny, ktorého určí veliteľ čaty (výpoveď svedka S.. G.).

25. Čo sa týka služobných činností, ktoré vykonával žalobca zaradený na výkon spojovacej služby ako jediný príslušník E.-X E.X. a ktorých povaha, spolu s úlohami spojovacej služby podľa čl. 2 Pokynu č. 4/2003, sú relevantnými pre posúdenie veci, z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že počas výkonu spojovacej služby príslušník HaZZ prijíma a odovzdáva telefonicky alebo cez rádiostanicu pokyny k výjazdu, prípadne pokyny príslušníkom hasičskej záchrannej služby od operačného strediska, spúšťa poplachové svetlo a rozhlas, semafor na ulici (čo potvrdili zhodne svedkovia S.. G. a F.. H.). Výkon služobných činností v spojovacej službe žalobcom, ktorú vykonával žalobca sám v 24 hod. zmenovej službe (t. j. aj v rámci pohotovosti), pri ktorej musel byť trvale prítomný a dostupný, keďže príslušník na spojovacom pracovisku funguje 24 hod. denne a musí byť vystriedaný počas prestávky, je preto potrebné hodnotiť ako nepretržitý, v dôsledku čoho nešlo len o neaktívnu pohotovosť v mieste vykonávania štátnej služby podľa ust. § 92 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., ale išlo v celom rozsahu odslúžených hodín v rámci tejto pohotovosti (od 22.00 do 5.30 hod.) o prácu nadčas podľa ust. § 91 ods. 1 v nadväznosti na ust. § 122 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z. z., keďže počas (celej) služobnej pohotovosti došlo k vykonávaniu štátnej služby. Odkazujúc na všetko uvedené tak súd prvej inštancie v uvedenom rozsahu dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, ak žalobcovi priznal nárok ako plat za prácu nadčas za obdobie 09/2015 až 08/2016.

26. Odvolací súd na dôvazok dáva do pozornosti, že podľa Pokynu č. 15/2007 operačné stredisko zabezpečuje nepretržitý výkon činnosti - príjem tiesňového volania a jeho vyhodnocovania, avšak podľa čl. 2 ods. 10 Pokynu č. 15/2007 sú súčasťou operačného strediska spojovacie pracoviská a ohlasovne požiaru, mimo iné aj E. Č.. X - E. X, G., kde vykonával v rozhodnom čase výkon spojovacej služby/ohlasovne požiaru práve žalobca.

27. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca nevykonával nepretržitý príjem hlásení v rozsahu, ako deklaroval, keď bol v rámci výkonu zmenovej služby žalobca zaraďovaný na ohlasovňu požiarov (a že žalobca na rozdiel od výkonu služobných činností na operačnom stredisku prijímal volania na ohlasovni požiarov len od operačného strediska, ak bol na hasičskej stanici vyhlásený výjazd, že žalobcova práca spočívala len v reprodukcii informácie, ktorú obdržal od operačného dôstojníka a vo vyhlásení poplachu akusticky cez vnútorný rozhlas a opticky svetlom), uvedenú argumentáciu žalovaného vyvracia odôvodnenie uvedené vyššie; navyše žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v podanom odvolaní uvedené skutočnosti nijak nepreukázal. Irelevantné sú aj námietky žalovaného ohľadne možnosti vykonávania neaktívnej časti pohotovosti rôznymi spôsobmi a toho, že žalobca nemusí uskutočňovať žiaden výkon práce z vlastnej iniciatívy, že nemusí byť bdely a aktívny počas celej dĺžky trvania služobnej pohotovosti, ak bol vyvedený a konštatovaný výkon aktívnej služobnej pohotovosti, teda výkon štátnej služby ako služby nadčas. Odvolací súd sa nestotožnil ani s argumentáciu žalovaného, že Pokyn č. 4/2003 sa nevzťahuje na žalobcu a týka sa len príslušníkov vykonávajúcich činnosti na operačných strediskách, pričom žalobca v r. 2015 a 2016 vykonával činnosti spravidla na ohlasovni požiaru, keď ako bolo uvedené vyššie, súčasťou operačného strediska sú aj spojovacie pracoviská a ohlasovne požiaru, vrátane E. X - E. X I. G., kde vykonával výkon spojovacej služby/ohlasovne požiaru žalobca. Navyše Pokyn č. 4/2003 rieši spojovaciu službu v HaZZ (ako odbornú službu HaZZ - § 4 ods. 11 zákona č. 315/2001 Z. z.) na celoslovenskej úrovni so zameraním na technicko-operatívnu stránku komunikácie, vrátane jej organizácie, zásad a najmä výkonu spojenia počas zásahu alebo v bežnej prevádzke, preto nie je zrejmé, prečo by sa nevzťahoval na žalobcu vykonávajúceho činnosti v spojovacej službe, zabezpečujúcej príjem hlásení a spojenie v rámci zboru. Žalovaný namietal tvrdenie žalobcu, že bol počas 24 hod. služby sám na ohlasovni požiarov a uviedol že počas služby žalobcu bol na ohlasovni požiarov spravidla zaraďovaný ďalší príslušník, ktorý bol zároveň zaraďovaný na 3. stroji a úlohou tohto príslušníka bolo prestriedať žalobcu; uvedené však bolo vyvrátené vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie (viď. ods. 24 a 25 vyššie).

28. Odvolaním žalovaného (konkrétnymi odvolacími námietkami) nebol rozporovaný záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k výške žalobcovi výkonom I. priznaného nároku vrátane úrokov z omeškania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepodrobil napadnutý rozsudok prieskumu v tejto časti a konštatovanie uvedeného vedie k záveru o správnosti výšky žalobcovi priznanej sumy s prísl., v dôsledku čoho je žalobcom uplatnený nárok dôvodný tak, ako to vyvodil súd prvej inštancie.

29. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

30. Na základe všetkého zhora uvedeného, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., vrátane závislého výroku III. o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že plne úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, ktorému odvolací súd priznal nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).